>>>โบราณ.... เชย....แต่ดี>>>

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2552

คำสอนแต่โบราณ เชยแต่ดี

ตอนเด็ก ๆ เรามักชอบวิ่งเล่นไปมาสนุกสนาน ผู้ใหญ่เตือนอะไรก็ไม่ค่อยสนใจ แต่พอโตขึ้นมาถึงจะมานึกกันได้ วารู้อย่างงี้เชื่อพอ / แม่ก็ดี

เวลาเดินอย่าลงส้นเท้า หรืออย่าเดินเสียงดัง ตอนเด็ก ๆ เราเป็นประจำวิ่งเล่นตึง ๆ ทั่วทั้งบ้านแล้วก็จะโดนดุอยู่บอย ๆ พอโตขึ้นมาเวลาเจอคนเดินลงสนเทาผานไปถึงได้รู้วามันดูไม่ดีจริง ๆ นอกจากตัวเราเองดูไม่ดีแล้วยังไปรบกวนคนอื่นอีกด้วย

จะไปไหนมาไหนต้องรู้จักไปลามาไหว เจอผู้ใหญ่ก็ต้องยกมือไหว้กล่าวคำทักทายก่อน พอจะกลับก็อย่าลืมยกมือไหวพรอมกลาวลาด้วย เพราะวาผู้ใหญ่เห็นทานจะได้เอ็นดูวาเรามีสัมมาคารวะ ไม่ใช่จู่ ๆ นึกจะมาก็มา นึกจะไปก็ไป อยางนี้เขาถือวาไม่ให้เกียรติเจาบาน / เจาภาพกัน

รู้จักพูดขอบคุณกับขอโทษให้ติดปาก ถือเป็นการแสดงความมีน้ำใจเล็ก ๆ ต่อกัน บางครั้งการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น คุณหิ้วของพะรุงพะรังขึ้นบันไดแคบ ๆ แลวคนที่กำลังลงมาหลบทางให คุณก็ควรกลาวขอบคุณเขา แมวาบางทีอาจจะเป็นเรื่องที่เขาสมควรทำอยู่แลวก็เถอะ แต่การทำแบบนี้ก็ทำให้คนเรารู้สึกดีขึ้นได้ไม่ใช่หรอ

อยาหยิบของคนอื่นโดยไม่ได้อนุญาต ตอนเด็ก ๆ แมจะสอนเสมอ ไม่ว่าจะเป็นของพี่หรือของนองก็ไม่ควรทำทั้งนั้น เพราะเจาของอาจจะไม่พอใจ หรือต่อให้เขาไม่ว่า แต่อีกหน่อยมันจะติดเป็นนิสัย เมื่อโตขึ้นถึงได้รู้วาคำสอนนี้มันก็ดีจริง ๆ นั่นแหละ เพราะทำให้เรารู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น เพราะถึงแม้เขาไม่ได้วาอะไร แต่เขาก็อาจจะไม่พอใจอยู่เล็ก ๆ ก็ได

ว่าไง จำกันได้มั้ยค่ะว่าคุณพ่อคุณแม่ท่านสอนเรามาอย่างไรกันบ้าง

โดย :PUTT2PUTT ()